Prima instanță: Judecătoria Bălţi, sediul Făleşti (judecător Dorin Cazacu)
Dosarul nr. 2ri-152/2025

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

15 mai 2026 mun. Bălți

Colegiul civil și de contencios administrativ

Completul de judecată componența:

Radu Holban, *președintele completului*

Svetlana Ghercavii

Mariana Sajin, *judecători*,-

examinând pe baza materialelor dosarului, fără convocarea părților, recursurile declarate de Danciuc Ghenadie și de Qutami Tatiana împotriva încheierii Judecătoriei Bălţi (sediul Făleşti) din 02 octombrie 2025, prin care s-a corectat eroarea din actul judecătoresc – ”Hotărârea” din 29 septembrie 2025, emisă în cadrul examinării cererilor introductive ale creditorilor Briceac Eduard, Grosman Marina, Nicolov Serghei, Cataraga Tatiana și Grabazei Veaceslav privind intentarea procedurii de faliment și revocarea planului de restructurare, în privinţa debitorului „NORELIT INVESTGRUP” S.R.L., în cadrul cauzei de insolvabilitate la cererea introductivă a S.R.L. ”VIS CONSTRUCT GRUP”, în proces de lichidare, privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de debitorul S.R.L. „NORELIT INVESTGRUP” S.R.L.,-

C O N S T A T Ă :

I.Circumstanțele cauzei:

1. La 10 septembrie 2019 creditorul S.R.L. „VIS CONSTRUCT GRUP”, în proces de lichidare, s-a adresat în instanţa de judecată cu o cerere introductivă,

solicitând intentarea procesului de insolvabilitate faţă de debitorul S.R.L. „NORELIT INVESTGRUP” cu sediul în mun. Bălţi, str. Calea Ieşilor, 27/e, c/f 1005602001285, din motivul incapacităţii acestuia de a-şi onora obligaţiunile de plată a datoriei faţă de creditor.

2. Prin încheierea judecătorească din 12 septembrie 2019 s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul S.R.L. „VIS CONSTRUCT GRUP” privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de debitorul S.R.L. ”NORELIT INVEST GRUP” cu sediul în mun. Bălţi, str. Calea Ieşilor, 27/e, c/f 1005602001285 în calitate de administrator provizoriu pe perioada de observaţie a debitorului S.R.L. ”NORELIT INVEST GRUP”, fiind numită Gîrleanu Natalia, deţinător al autorizaţiei nr.41 din 14.01.2015, cu atribuţiile şi drepturile prevăzute de art. 66 din Legea insolvabilităţii.

3. Prin hotărârea judecătoriei Bălţi sediul Central din 11 noiembrie 2019 s-a admis cererea introductivă a creditorilor S.R.L. „VIS CONSTRUCT GRUP”, privind declararea insolvabilităţii debitorului S.R.L. ”NORELIT INVEST GRUP”, s-a constată insolvabilitatea debitorului S.R.L. ”NORELIT INVEST GRUP”, s-a intentat procedura de insolvabilitate faţă de S.R.L. ”NORELIT INVEST GRUP”, fiind desemnat în calitate de administrator al insolvabilităţii Gîrleanu Natalia.

4. La 12 februarie 2020 a avut loc adunarea creditorilor S.R.L. ”NORELIT INVEST GRUP” unde, conform hotărârilor luate de către adunarea creditorilor din 12 februarie 2020, s-a decis de a aplica faţă de debitorul S.R.L. ”NORELIT INVEST GRUP”, procedura de restructurare.

5. Prin încheierea judecătorească din 28 februarie 2020 a fost intentată procedura de restructurare a debitorului S.R.L. ”NORELIT INVEST GRUP”, cu desemnarea administratorului autorizat Gîrleanu Natalia în calitate de administrator al S.R.L. ”NORELIT INVEST GRUP”.

6. Potrivit încheierii Judecătoriei Bălţi sediul Central din 28 februarie 2020 a fost stabilit termenul de 30 de zile de propunere a planului procedurii de restructurare.

7. La 07 mai 2020 a avut loc adunarea creditorilor S.R.L. ”NORELIT INVEST GRUP” în cadrul căreia a fost aprobat planul de restructurare a debitorului.

8. Prin hotărârea Judecătoriei Bălţi sediul Central din 12 iunie 2020 s-a confirmat planul procedurii de restructurare faţă de S.R.L. ”NORELIT INVEST GRUP”, aprobat la adunarea din 07 mai 2020 cu încetarea procedurii de restructurare aplicată faţă de S.R.L. ”NORELIT INVEST GRUP”, cu desemnarea în calitate de administrator a S.R.L. ”NORELIT INVEST GRUP”, administratorul autorizat Gîrleanu Natalia.

9. La 19 septembrie 2025 (fila dosarului 25-29, 39-42, vol. 55), iar ulterior la 25 septembrie 2025 (fila dosarului 101-104, vol. 55), creditorii validați ai S.R.L. ”NORELIT INVEST GRUP” Briceac Eduard, Grosman Marina (reprezentată de Teslaru Liubovi) și comitetul creditorilor în componența: Nicolov Serghei, Cataraga Tatiana și Grabazei Veaceslav au înaintat instanței de insolvabilitate cereri introductive prin care au solicitat intentarea procedurii falimentului în privința debitorului S.R.L. ”NORELIT INVEST GRUP” și desemnarea în calitate de lichidator al debitorului a administratorului autorizat Gîrleanu Natalia.

Ca temei de drept creditorii au invocat prevederile art. 115, art. 217 alin. (1) din Legea insolvabilității.

10. Prin actul judecătoresc emis de Judecătoria Bălți (sediul Fălești) la 29 septembrie 2025 cu denumirea ”hotărâre, instanța de insolvailitate, în conformitate cu art. 5 alin. (5), (8), (9), 8 alin. (1), (2), 63 alin. (1), (4), 115, 116 alin. (1), 217 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, a dispus:

A admite cererile introductive înaintate de creditorii Briceac Eduard, Grosman Marina, Nicolov Serghei, Cataraga Tatiana şi Grabazei Veaceslav.

A intenta în privinţa debitorului S.R.L. ,,NORELIT INVESTGRUP”, IDNO 1005602001285, cu sediul în mun. Bălţi, str. Calea Eşilor, 27/e, procedura falimentului.

A revoca planul procedurii de restructurare a debitorului S.R.L. ,,NORELIT INVESTGRUP”, aprobat prin hotărârea judecătorească din 12 iunie 2020.

A desemna în calitate de lichidator al debitorului S.R.L. ,,NORELIT INVESTGRUP”, pe administratorul autorizat Gîrleanu Natalia, deţinător al autorizaţiei nr. 41 din 14 ianuarie 2015, cu stabilirea atribuţiilor prevăzute de art. 66 din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, inclusiv cu valorificarea şi lichidarea masei debitoare.

A menționa lichidatorului de a notifica dispozitivul prezentei hotărâri debitorului, creditorilor şi membrilor comitetului creditorilor, cu prezentarea instanței de insolvabilitate a dovezii în acest sens.

Hotărârea este definitivă şi executorie, nefiind susceptibilă de atac.

11. Prin încheierea instanței de insolvabilitate din 02 octombrie 2025, s-a dispus:

”Se corectează eroarea materială din actul judecătoresc emis la 29 septembrie 2025.

Pe tot parcursul textului actului judecătoresc din 29 septembrie 2025, cuvântul "hotărâre", la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvântul „încheiere", la forma gramaticală corespunzătoare.

Încheierea poate fi contestată cu recurs în Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul Făleşti, în termen de 15 zile de la pronunțare.”

12. În motivarea acestei încheieri, instanța inslovabilitate a indicat:

”La 29 septembrie 2025 a fost adoptată hotărârea prin care cererile introductive au fost admise.

Potrivit art. 115 alin. (1) din Legea insolvabilității, „*instanţa de insolvabilitate decide prin încheiere intrarea imediată în faliment […]*”.

Conform art. 249 alin. (1) Cod de procedură civilă, *după pronunţarea hotărîrii, instanţa care a adoptat-o nu este în drept să o anuleze nici să o modifice.* (2) *La cererea participanţilor la proces sau* ***din oficiu***, ***instanţa judecătorească corectează greşelile*** *sau omisiunile din hotărâre care ţin de nume, calitatea procesuală,* ***orice alte erori materiale*** *sau de calcul evidente. Problema corectării unor astfel de greşeli se soluţionează în baza dosarului şi/sau a materialelor anexate la cererea de corectare a greşelilor sau a omisiunilor, fără citarea participanţilor la proces. Instanţa care examinează problema corectării poate dispune citarea participanţilor pentru a se pronunţa cu privire la temeiurile de corectare. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea corectării greşelilor. (3) Încheierea prin care instanţa judecătorească se pronunţă asupra cererii se comunică participanţilor la proces şi poate fi atacată cu recurs. (4) Prevederile prezentului articol sînt aplicabile şi pentru corectarea greşelilor sau a omisiunilor din încheierile, deciziile şi ordonanţele judecătoreşti.*

Reieşind din cele expuse instanța constată că indicarea greșită a cuvântului „hotărâre” în actul judecătoresc reprezintă o eroare materială evidentă, motiv pentru care instanța dispune corectarea acesteia.”

II. Cerințele recurenților:

13. La 07 octombrie 2025 a fost depus cerere de recurs de către creditorul Qutami Tatiana împotriva încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 02 octombrie 2025, privind corectarea erorii din actul judecătoresc, prin care s-a solicitat casarea integrală a acesteia, ca fiind arbitrară.

În motivarea cererii de recurs, recurenta Qutami Tatana, a invocat următoarele argumente:

La data de 19 septembrie 2025 creditorii Briceac Eduard și Grosman Marina, iar la 25 septembrie 2025 cetățenii Nicolov Serghei, Cataraga Tatiana și Grabazei Veaceslav care s-au prezentat drept membri ai comitetului creditorilor au înaintat cereri introductive în temeiul art. 217 din Legea insolvabilității.

La 29 septembrie 2025 a fost adoptată hotărârea prin care cererile introductive au fost admise.

Drept urmare, la data de 01.10.2025 subsemnata împreună cu alți creditori am depus cerere de apel nemotivată, unde am indicat potrivit art. 8 alin (1) se contestată cu apel toate hotărârile instanței de insolvabilitate conform noii redacții a legii, iar indicarea în partea dispozitivă a hotărârii precum că aceasta ar fi fără drept de atact contravine legii.

Ulterior, la data de 02.10.2025 (semnată 03.10.2025) judecătorul în temeiul art. 249 CPC a emis încheierea de corectare a conținutul hotârii din 29.09.2025, indicat urmtătoarele: Se corectează eroarea materială din actul judecătoresc emis la 29 septembrie 2025. Pe tot parcursul textului actului judecătoresc din 29 septembrie 2025, cuvântul "hotărâre", la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvântul „încheiere", la forma gramaticală corespunzătoare. În motivarea acestei combinații la pct. 3 judecătorul a indicat prevederile art. 115 care nu are nicio relavanță la caz.

Corectarea efectuată prin încheierea din 02.10.2025 este ilegală și contravine legii, or, nu poți corecta forma actului judecătoresc din hotărâre în încheiere, astfel limitând calea de atac prevăzută de art. 8 alin. (1) din legea insolvabilității.

Judecătorul acționând cu rea-credință, a emis încheierea de corectare după ce am depus cererea de apel (nemotivată) unde s-a indicat că hotârrea pronunțată se contest, iar neindicarea căii de atac de către judecător care este prevăzută de lege lege reperezintă niște acțiuni arbitrare și de inducere în eroare a apelanților.

Astfel judecătorul a citit cerea de apel și a început să facă modificări în temeiul criticilor aduse de apelanți în cererile de apel, să-și modifice actele emise fapt inadmisibil și arbitrar.

Forma în care a fost emis actul judiciar nu este o eroare materială care poate fi corectată prin încheiere. Iar codul de procedură civilă nu prevede posibilitate modificării formei actului judiciar după pronunțarea și semnarea dispozitivului. Curtea Constituțional prin Decizia nr. 91 din 25.07.2023 pentru controlul constituționalității unor prevederi din articolul 249 alin. (2) din Codul de procedură civilă (corectarea erorilor materiale evidente din hotărârea judecătorească), a indicat la pct. 15: Astfel, erorile materiale sunt greșeli sau omisiuni evidente referitoare la nume, prenume, denumire, număr, dată calendaristică, sumă de bani sau alt calcul etc. Existența erorii materiale se deduce din materialele dosarului. O eroare materială evidentă nu trebuie dovedită, nefiind necesară administrarea de probe ori stabilirea ei ca urmare a unei deliberări. Chiar și în încheierea din 02.10.2025 judecătorul recunoaște următoarele: La 29 septembrie 2025 a fost adoptată hotărârea prin care cererile introductive au fost admise. Temeiul de drept indicat în dispozitivul hotărârii din 29.09.2025 este art. 236, 238-241 CPC ce se referă la deliberarea, adoptarea și pronunțarea hotărârii.

Potrivit procesului verbal al ședinței și a înregistrării audio din aceeași ședință de judecată din 29.09.2025: Se dă citirii dispozitivului hotărârii... […] Hotărârea este difinitivă și executorie și nu se supune căilor de atac. Această acțiuni au loc intenționat cu scopul cenzurării căii de atac, or, în cererea de apel nemotivată am indicat motivele de fapt și de drept de ce aceasta hotărâre se contestă cu apel, iar după asta jud. Cazacu a hotărât să facă o combinație, să schimbe tipul actului de dizpoziție din hotărâre în încheiere. Totodată, la data de 30.05.2025 de către Qutami Tatiana au fost depuse cereri de strămutare în baza art.

43 alin. (2) lit. d), f) cod procedura civilă, respectiv până la soluționarea cererii de strămutare de către Curtea de Apel Nord, jud. Cazacu nu era în drept să emită careva acte de dizpoziție, încheieri și hotărâri. Acesta la data de 29.09.2025 a emis o hotărâre prin care au fost atinse drepturile patrimoniale, dreptul de proprietate a mai multor persoane neatrase în proces, inclusiv Stelea Ruslan și Stelea Rodica, care au depus cerere de apel. Deși persoanele interesate au depus cereri de intervenire în proces, judecătorul nu a emis vreun act de dispoziție prin care se admit cererile de atragere în proces sau se resping, ignorându-le pur și simplu. Iar după ce a fost depusă cererea de apel nemotivată s-a indicat potrivit art. 8 alin. (1) se contestă orice hotărâre a instanței de insolvabilitate, acesta deja modifică forma actului de dispoziție din hotărâre în încheiere fără drept de atac.

Însăși în încheierea contestată acesta indică la pct. 2. La 29 septembrie 2025 a fost adoptată hotărârea prin care cererile introductive au fost admise. Forma actului de dispoziție nu este o eroare materială, aceste acțiuni sunt făcute doar cu scopul de a îngrădi accesul la justiție, a cenzura calea de atac cu apel. Prin emiterea la data 02.10.2025 de către instanţa de insolvabilitate, Judecătoria Bălți, sediul Fălești a încheierii contestate, de fapt se urmarăște tentativa de a lipsi pe Stelea Ruslan și Stelea Rodica de proprietatea sa, și de posibilitatea exercitării unei căi de atac, fiind încălcate grav drepturile apelanților referitoare la accesul liber la justiţie: dreptul la un proces echitabil (prevăzut de art. 6 CEDO) precum şi dreptul la un recurs efectiv (stipulat la art. 13 CEDO). La caz au fost admise cererile introductive în temeiul art. 217 din legea insolvabilității, care prevede pronunțarea unei hotărâri, căci s-a expus asupra fondului cauzei. Cei care au depus cererile introductive nu au indicat art. 115 care temei de drept, și nici nu au solicitat emiterea unei încheieri în baza art. 115 din legea insolvabilității. Deci, art. 115 din legea insolvagilității nici nu are vreo relevanță la caz căci cererile introductive au fost depuse în ordinea art 217. Art. 115 nici nu se referă la cererile introductive dar la cu totul alte situații. Or, dacă analizăm prevederile art. 217 și 115 constatăm că acestea au consecințe diferite, cu drepturi și obligații diferite pentru creditori și debitor. La art. 217 nu este indicat că la soluționarea cererii noi introductive se aplică art. 115 în modul corespunzător. Și nici nu poate fi invocat aceste temei pentru corectarea/modificarea unei hotărâri pronunțate și deja atacate. Ori normele speciale sunt de strictă interpretare şi nu pot fi aplicate prin analogie. Acesta este un principiu fundamental în drept, care implică faptul că normele care

reglementează situații specifice, contrare normelor generale sau care derogă de la acestea, trebuie interpretate doar în sensul lor literal și expres, fără extinderea aplicării lor la alte situații care nu sunt acoperite direct de textul legal. Normele speciale trebuie înțelese exact așa cum sunt scrise, fără a adăuga sau elimina sensuri. Prin evitarea aplicării prin analogie, se respectă intenția originală a legiuitorului de a crea o regulă pentru o situație anume.

Art. 6 alin. (3) Nu se admite aplicarea prin analogie a normelor care limitează drepturile civile sau care stabilesc răspundere civilă. Art 5. alin. (2) CPC Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistenţă a legislaţiei, de imperfecţiune, coliziune sau obscuritate a legislaţiei în vigoare. Art. 238 alin. (5) CPC prevede că După semnarea hotărîrii, nici un judecător nu poate reveni asupra opiniei sale. Încercarea nejustificată de eliminare a posibilităţii de contestare a unei hotărîri judecătoreşti este una contrară statului de drept, fiind în măsură să împiedice în mod vădit examinarea efectivă a unei cereri în justiţie, lipsind partea interesată de posibilitatea remedierii si valorificării efective a dreptului său încălcat. Or, este cert că în fiecare caz în care prevederile legale au fost încălcate, este necesar să i se asigure părţii interesate posibilitatea de a cere şi de a obţine restabilirea legalităţii prin casarea hotărârii ilegale. Modificarea formei actului de dispoziție din hotărâre în încheire de fapt conduce la înlăturarea de către prima instanţă a posibilităţii de a contesta pe calea apelului hotărârea enunţată, determină ca examinarea pricinii să fie lipsită de o garanţie eficientă împotriva unui mod arbitrar de înfăptuire a justiţiei. Atragem intenţia că, în speţă că apelanților li se încalcă flagrant dreptul de acces liber la justiţie consfinţit atît de legislaţia naţională, cît şi cea internaţională şi care presupune posibilitatea concretă a părţii de a utiliza toate mijloacele procesuale întru apărarea unui drept sau interes al său legitim, inclusiv pe calea înaintării unui recurs efectiv. Acest drept include doua componente: dreptul la un proces echitabil şi dreptul la un remediu efectiv, adică furnizarea unei căi de atac efective în fata unei autorităţi naţionale. Considerăm, că prevederile art. 13 al Convenţiei referitoare la dreptul la un recurs efectiv au fost incluse anume cu scopul de a permite invocarea încălcării drepturilor şi libertăţilor fundamentale şi respectiv înlăturarea acestor încălcări şi consecinţele negative ale acestora pentru partea interesată.

În conformitate cu Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție, privind aplicarea în practica judiciară de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale

Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale nr. 17 din 19.06.2000, în punctul 3, se indică că „în cazul în care legea națională nu prevede dreptul la recurs efectiv în privința încălcării unui anumit drept prevăzut de Convenție, instanța de judecată urmează că primească plîngerea respectivă și să soluționeze cauza conform procedurii civile sau penale, aplicînd direct prevederile CEDO”. Conform art. 6 (1) CEDO ”orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa”. Conform art. 13 CEDO ”orice persoană, ale cărei drepturi şi libertăţi recunoscute de prezenta Convenţie au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanţe naţionale, chiar şi atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acţionat în exercitarea atribuţiilor lor oficiale”. Art. 20 din Constituţie, garantează oricărei persoane dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie. Art. 54 alin. (4) din Constituţie prevede că restrângerea drepturilor trebuie să fie proporţională cu situaţia care a determinat-o şi nu poate atinge existenţa dreptului sau a libertăţii.

Repectiv prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul Fălești încalcă dreptul de a contesta hotărârea din 29.09.2025, dreptul de proprietate a creditorilor Stelea Ruslan și Stelea Rodica, creanțele ale cărora au fost stinse în perioada executării planului de restructurare prin transmiterea în proprietate a bunurilor imobile apartamentelor nr. 53 și 56 din str. A. Saharov 1 mun. Chișinău, apartamente excluse din masa debitoare și transmise în proprietatea creditorilor, persoane care nu au fost atrase în proces.

Prin deciziile administratorului procesului de insolvabilitate al SRL „Norelit Investgrup”, Gîrleanu Natalia nr. 01 și 02 din 01 noiembrie 2021, s-a admis cererea lui Stelea Ruslan și Stelea Rodica privind stingerea creanței garantate ce o deține față de SRL „Norelit Investgrup” prin transmiterea în proprietate a bunului. S-a stins creanța deținută de către Stelea Ruslan și Stelea Rodica ce o deține față de masa debitoare a SRL „Norelit Investgrup”, prin transmiterea în proprietate a bunurilor (bunuri viitoare) – apartamentele nr. 56 și 53, situate în mun. Chișinău, str. Academician Andrei Saharov 1. S-au exclus din masa debitoare a SRL „Norelit

Investgrup” apartamentele nr. 53 și nr. 56, cu transmiterea acestora în proprietatea lui Stelea Ruslan și Stelea Rodica Conform actelor de predare-primire în proprietate din 04 februarie 2022 și certificatelor de achitare integrală din 04 februarie 2022, partamentele nr. 53 și nr. 56, situate ***** au fost predate în proprietate lui Stelea Ruslan și Stelea Rodica.

Cele expuse se confirmă prin încheierile instanței de insolvabilitate din 18.06.2022 și 20.02.2025 dar și încheierea Curții Supreme de Justiție din 12.03.2025 (Dosarul nr.2ac-77/25 NR. PIGD 2-19146333-01-2cc-06032025).

Art. 217 alin. (2) din legea insolvabilității, Intentarea procedurii falimentului ca rezultat al neexecutării planului procedurii de restructurare conduce la revocarea planului. În acest caz, creditorii ale căror creanţe au fost stinse ca urmare a executării planului sînt obligaţi să restituie tot ceea ce au primit. Creanţele unor astfel de creditori se restabilesc în tabelul creanţelor în mărimea corespunzătoare.

Prin încheierea din 02.10.2025 și hotărârea din 29.09.2025 a fost încălcat dreptul de proprietate, garantat de art. 46 din Constituția Republicii Moldova și art.1 din primul protocol adițional CEDO. Prin încheierea din 18.12.2024 (Dosarul nr. 1ra-1085/2024 Nr. PIGD 1-17054842-01-1ra16092024) Curtea Supremă de Justiție a explicat ce înseamnă „hotărârea arbitrară” și cea bazată în mod determinant pe „aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”: CSJ a explicat că sintagma „hotărârea arbitrară” urmează a fi interpretată în baza jurisprudenței CtEDO. Este arbitrară hotărârea ce contravine unei norme (lege sau act normativ subordonat legii) care nu permite discreția judecătorului, iar greșeala este comisă de judecător cu intenție sau datorită unei erori inexcuzabile. Lipsa discreției poate rezultă din claritatea textului prevederii normative, fie din practica uniformă și clară de aplicare a normei. Sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” se referă la aprecierea probatoriului.

Pentru admiterea unui recurs în baza acestei sintagme este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) hotărârea să se bazeze pe o aprecierea eronată a probelor;
b) aprecierea să fie „vădit nerezonabilă”;
c) hotărârea contestată se bazează în mod determinant pe această apreciere. Este „vădit nerezonabilă”, aprecierea probelor ce este evidentă pentru un

profesionist și nu poate fi explicată rațional (adică când motivarea lipsește, sau probele esențiale confirmă incontestabil contrariul).

Nota informativă la această lege menționează următoarele: „utilizarea noțiunii de „hotărâre arbitrară” derivă din practica CtEDO, fiind utilizată pentru a defini situația în care judecătorii nu aduc nici o motivare pentru deciziile/hotărîrile luate, sau cînd acestea sunt bazate pe greșeli evidente de fapt sau de drept comise de judecători. În esență, la categoria hotărârilor arbitrare ar putea fi atribuite și cele pronunțate cu bună știință contrar legii (în contextul art. 307 Cod penal). …”

Din nota informativă menționată în paragraful 38 rezultă că sintagma „hotărârea arbitrară” urmează a fi definită prin prisma jurisprudenței CtEDO. În jurisprudența sa, CtEDO deseori folosește împreună sintagmele „hotărârea arbitrară” și hotărâre „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”, fără a face o distincție clară între ele.

Nota informativă menționează totuși că „la categoria hotărârilor arbitrare ar putea fi atribuite și cele pronunțate cu bună știință contrar legii (în contextul art. 307 Cod penal)”. Rezultă că în cazul hotărârii arbitrare, carența principală vizează încălcarea unei norme legale imperative, adică a unei prevederi normative care nu oferă nicio discreție judecătorului.

Lipsa discreției poate rezultă din claritatea textului prevederii normative, fie din practica uniformă și clară de aplicare a normei. Această carență nu se poate datora unei simple greșeli, ci trebuie comisă cu bună știință sau ca urmare a unei erori inexcuzabile.

Suntem în prezența unor asemenea situații atunci când instanța de judecată adoptă o hotărâre ce contravine unei norme imperative invocate participanții la proces sau de instanța judecătorească ierarhic superioară, fără a explica convingător de ce nu aplică acea normă.

Încheierea dată face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului, de examinarea a cererii de apel depuse împotriva hotărârii din 29.09.2025.

Astfel, consideră recurenta necesar ca Curtea de Apel Nord să primească spre examinare recursul declarat împotriva încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 02.10.2025, emisă cu încălcarea esenţială și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, pentru soluționarea cauzei conform procedurii civile,

cu aplicarea directă a prevederilor CEDO, or o altă soluție ar încălca dreptul apelanților la justiție, dreptul de proprietate și dreptul la un recurs efectiv.

14. La 05 octombrie 2025 Danciuc Ghenadie a depus o ”cerere de apel” îmotivată împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 29 septembrie 2025, iar la data de 20 noiembrie 2025 dânsul a depus o ”cerere de apel motivată”, prin care solicitat casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 29 septembrie 2025 și încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 02 octombrie 2025, privind corectarea erorii din actul judecătoresc, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de insolvabilitate.

În susținerera argumentelor privind casarea încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 02 octombrie 2025, privind corectarea erorii din actul judecătoresc, Danciuc Ghenadie a infovocat următoarele argumente:

Reieşind din art. 249 Cod de procedură civilă, după pronunţarea hotărîrii, instanţa care a adoptat-o nu este în drept să o anuleze nici să o modifice. Se corectează greşelile sau omisiunile din hotărîre care ţin de nume, calitatea procesuală, orice alte erori materiale sau de calcul evidente. Instanţa de judecată a făcut o interpretare eronată a legii şi a extins aplicarea art. 249 Cod de procedură civilă dincolo de condiţiile stipulate expres în care circumstanţe poate fi aplicată.

Este cert că corectarea formei actului judecătoresc nu este prevăzută, chiar interzisă. Ori, prin aceasta se modifică sau se anulează hotărîrea în esenţă. Această modificare ilegală a hotărârii judecătoreşti s-a făcut pentru a împiedica contestarea în ordine de apel a hotărârii judecătoreşti.

Astfel, instanţa de judecată a făcut o interpretare eronată a legii, aplicând prevederile art. 14 alin. (3) Cod de procedură civilă.

În speţă, instanţa de judecată, soluţionând cererile introductive, trebuia să emită o hotărîre şi nicidecum încheiere care se confirmă prin următoarele: La data de 29.09.2025, instanţa de judecată a pronunţat doar dispozitivul hotărârii nr. 2-19146333-09-2i-10092019, de revocare a planului şi intentarea falimentului.

Dacă instanţa de judecată avea intenţia de a pronunţa o încheiere aceasta se pronunţa integral, dat nu în partea dispozitivului.

Reieşind din art. 269-270 Cod de procedură civilă, încheierile judecătoreşti se pronunţă motivat. Iar în cazul soluţionării unor probleme simple, instanţa poate emite încheiere fără a se retrage în camera de deliberare. Instanţa de judecată a avut intenţia de a pronunţa o hotărîre deoarece în partea dispozitivă a actului judecătoresc au fost indicate prevederile legii aplicabile unei hotărîri judecătoreşti, prevăzute la art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă.

Instanţa de judecată nu a avut intenţia de a emite un act judecătoresc sub formă de încheiere deoarece după corectarea erorii materială, la 06.11.2025 a emis o hotărâre motivată (în lipsa împuternicirilor deoarece a fost transferat la o altă instanţă şi nu exista o decizie a CSM de menţinere a împuternicirilor).

Prin actul judecătoresc (hotărîrea) Judecătoriei Bălţi, sediul Făleşti, din 29.09.2025, prin care s-a admis cererile introductive şi s-a dispus revocarea planului procedurii de restructurare şi intentarea falimentului, s-a soluţionat fondul cauzei. Respectiv instanţa de judecată trebuia să emită o hotărâre.

Potrivit art. 14 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, la judecarea cauzelor civile în primă instanţă, actele judiciare se emit în formă de hotărîre, încheiere şi ordonanţă. În formă de hotărîre se emite dispoziţia primei instanţe prin care se soluţionează fondul cauzei.

În formă de încheiere se emite dispoziţia primei instanţe prin care nu se soluţionează fondul cauzei. Spre deosebire de hotărârea judecătorească, încheierea unei instanțe nu oferă o soluție de admitere sau respingere a cereri. Prin urmare, dispoziţiile primei instanţe sau ale judecătorului prin care pricina/cauza nu se soluţionează în fond se emit în formă de încheiere.

Argumentele din prezenta cerere de apel sunt valabile şi pentru casarea încheierilor judecătoreşti dacă instanţa consideră că a fost adoptată un asemenea act judecătoresc deoarece face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului.

Hotărârea Judecătoriei Bălţi, sediul Făleşti, din 29.09.2024, de revocare a planului şi intentarea falimentului face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului din motivul că instanţa va fi ţinută de soluţia adoptată.

Instanţa de judecată nu va putea soluţiona în fond demersului administratorului insolvabilităţii privind confirmarea modificării şi prelungirea planului procedurii de restructurare, în baza procesului verbal al adunări

creditorilor din 12.05.2023; cererile introductive înregistrate la ale unor creditori asupra cărora instanţa nu s-a expus prin încheierea Judecătoriei Bălţi, sediul Făleşti, din 28.08.2025, de restituire; cererile introductive restituite, înregistrate în instanţă la 08.07.2022, dacă instanţa va dispune casarea încheierii Judecătoriei Bălţi, sediul Făleşti, din 28.08.2025, de restituire a cererilor introductive;

Tot o dată, Hotărîrea Judecătorii Bălţi, sediul Făleşti, din 29.09.2025, de admitere a cererilor introductive, revocare a planului procedurii de restructurare şi intentarea falimentului face imposibilă, în primul rând, realizarea planului procedurii de restructurare, iar în al doilea rând, finisarea şi darea în exploatare a blocului de locuit cu sau fără transmiterea apartamentelor cumpărătorilor de bună-credinţă.

Conform art. 423 alin. (1) Cod de procedură penală, încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.

Conform art. 13 a Convenţiei pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, orice persoană, ale cărei drepturi şi libertăţi recunoscute de prezenta convenţie au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanţe naţionale, chiar şi atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acţionat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

III. Aprecierea instanței de recurs:

15. Analizând argumentele recurenților, în coraport cu materialele din dosarul cauzei și legislația aplicabilă speței, completul Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord conchide că recursurile declarate împotriva încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 02 octombrie 2025, privind corectarea erorii din actul judecătoresc, urmează a fi respinse, din considerentele ce succed:

16. În conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei*

certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

17. Potrivit articolului 427 Cod de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept:*

a) să respingă recursul şi să mențină încheierea.

18. Conform art. 1 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 (în continuare - Legea insolvabilității), *scopul prezentei legi este instituirea cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanţelor creditorilor din contul patrimoniului debitorului prin aplicarea faţă de acesta a procedurii de restructurare sau a procedurii falimentului şi prin distribuirea produsului finit.*

19. Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, *Procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.*

20. Conform art. 4 alin. (1) din Legea insolvabilității, *Participanţi la procesul de insolvabilitate sînt: administratorul provizoriu, administratorul insolvabilităţii, lichidatorul, creditorii, adunarea creditorilor, comitetul creditorilor, debitorul sau, după caz, reprezentantul debitorului, alte organe şi persoane stabilite în prezenta lege.*

21. Potrivit art. 8 din Legea insolvabilității (Contestarea hotărârilor și a încheierilor instanței de insolvabilitate),-

(1) Hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvabilitate.

(2) Încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării şi numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum și recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolvabilitate.

(3) La cererea motivată a părții interesate:

a) instanța de apel poate suspenda executarea hotărârilor instanței de insolvabilitate;

b) instanța de recurs poate suspenda executarea încheierilor instanței de insolvabilitate.

(4) În vederea soluționării apelului sau a recursului, instanței superioare i se trimit, în termen de 5 zile de la data depunerii apelului sau a recursului, în copii certificate de instanța de insolvabilitate, doar actele care interesează soluționarea căii de atac.

(5) Pentru fiecare hotărâre sau încheiere contestată, în cadrul procedurii se constituie un singur dosar, indiferent de numărul cererilor de apel sau de recurs formulate împotriva acestora.

(6) Cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condițiile examinării cauzei în primă instanță. Instanța de apel poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel și de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepțiile stabilite în prezenta lege.

(7) Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la data pronunțării.

22. Potrivit art. 115 din Legea insolvabilității,-

(1) Instanţa de insolvabilitate decide prin încheiere intrarea imediată în faliment, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare, în următoarele cazuri:

a) debitorul nu şi-a declarat intenţia de a se restructura sau este decăzut din dreptul de a propune un plan al procedurii de restructurare, iar creditorii nu cer restructurarea lui;

b) niciunul dintre participanţii la procedură nu a propus un plan al procedurii de restructurare, în condiţiile şi termenele stabilite de prezenta lege, sau niciunul dintre planurile propuse nu a fost acceptat şi confirmat;

c) debitorul şi-a declarat intenţia de a se restructura, dar nu a propus în termen un plan de restructurare ori planul lui nu a fost acceptat şi confirmat;

d) obligaţiile de plată şi celelalte sarcini asumate nu sînt îndeplinite în condiţiile stipulate în planul confirmat sau activitatea debitorului desfășurată pe parcursul restructurării aduce pierderi masei debitoare;

e) adunarea creditorilor a aprobat raportul administratorului insolvabilităţii în care se propune intrarea debitorului în faliment.

(2) Instanţa de insolvabilitate va pronunţa, prin încheierea de intrare în faliment, dizolvarea societăţii debitoare şi va dispune:

a) desemnarea unui lichidator, stabilirea atribuţiilor acestuia;

b) valorificarea şi lichidarea masei debitoare.

(3) Actele cu titlu gratuit, precum şi celelalte acte, exceptându-le pe cele permise de planul procedurii de restructurare, efectuate între data confirmării planului procedurii de restructurare şi data intrării în faliment sînt nule.

(4) Încheierea de intentare a procedurii falimentului se publică în modul prevăzut la art. 7.

23. Conform art. 116 din Legea insolvabilității,-

(1) În cazul în care dispune trecerea la faliment, instanţa de insolvabilitate va desemna un lichidator propus de adunarea creditorilor, aplicând în modul corespunzător dispoziţiile art. 63–73. Atribuţiile administratorului insolvabilităţii încetează la momentul în care instanţa stabileşte atribuţiile lichidatorului. Poate fi desemnat lichidator administratorul insolvabilităţii desemnat anterior.

(2) Orice transfer, îndeplinire a unei obligaţii, exercitare a unui drept, act sau fapt, cu excepţia celor autorizate de lichidator sau de instanţa de insolvabilitate, efectuate de debitor sau de administratorul insolvabilităţii ulterior deschiderii procedurii falimentului sînt nule.

(3) Nicio dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială nu se adaugă creanţelor născute ulterior datei deschiderii procedurii generale şi nici procedurii simplificate a falimentului.

(4) După intrarea în faliment, dispoziţiile capitolelor II şi III se aplică în modul corespunzător, în măsura în care nu contravin prezentului capitol.

24. Potrivit art. 190 alin. (6) din Legea insolvabilității, *executarea planului procedurii de restructurare nu va depăşi 3 ani, calculaţi de la data confirmării. În cazuri excepționale, temeinic motivate, şi cu condiția că debitorul a respectat planul de restructurare în primii 2 ani, durata restructurării poate fi prelungită,*

prin hotărâre a adunării creditorilor, o singură dată, pe un termen de până la 2 ani.

25. Conform art. 208 alin. (3) din Legea insolvabilităţii, *în cazul intrării în procedura falimentului ca urmare a eşuării planului procedurii de restructurare sau în cazul unei executări silite, planul confirmat se consideră drept o hotărâre definitivă şi irevocabilă împotriva debitorului.*

26. Potrivit art. 217 din Legea insolvabilității,-

(1) Dacă, pe parcursul realizării planului procedurii de restructurare, debitorul nu respectă prevederile lui sau planul nu este realizat în termen, comitetul creditorilor sau fiecare creditor poate înainta o nouă cerere introductivă, care va avea ca efect intrarea în faliment şi lichidarea patrimoniului debitorului fără a mai fi necesară dovada insolvabilităţii lui.

(2) Intentarea procedurii falimentului ca rezultat al neexecutării planului procedurii de restructurare conduce la revocarea planului. În acest caz, creditorii ale căror creanţe au fost stinse ca urmare a executării planului sînt obligaţi să restituie tot ceea ce au primit. Creanţele unor astfel de creditori se restabilesc în tabelul creanţelor în mărimea corespunzătoare.

(3) Revocarea planului procedurii de restructurare nu serveşte temei pentru restituirea sumelor achitate creditorilor masei şi creditorilor cu creanţe de rangul întâi şi doi în perioada aplicării planului.

(4) Creanţele amânate sau eşalonate prin planul procedurii de restructurare, odată cu revocarea acestuia, se restabilesc la scadenţă.

(5) Înregistrarea cererii menţionate la alin. (1) nu suspendă continuarea activităţii debitorului pînă când instanţa de insolvabilitate nu hotărăşte asupra ei.

(6) Hotărârea instanţei de insolvabilitate cu privire la respingerea unei noi cereri introductive poate fi atacată cu apel de către creditori.

(7) Respingerea apelului nu exclude posibilitatea înaintării ulterioare de către creditori a unei cereri introductive dacă aceştia consideră continuarea executării planului procedurii de restructurare drept o cauză a pierderii patrimoniului debitorului, care a afectat interesele creditorilor.

(8) În partea nereglementată de prezentul articol se aplică efectele prevăzute de legislaţia civilă la nulitatea actelor juridice.

27. În conformitate cu art. 249 Cod de procedură civilă (Corectarea greşelilor din hotărîre),-

(1) După pronunţarea hotărîrii, instanţa care a adoptat-o nu este în drept să o anuleze nici să o modifice.

(2) La cererea participanţilor la proces sau din oficiu, instanţa judecătorească corectează greşelile sau omisiunile din hotărîre care ţin de nume, calitatea procesuală, orice alte erori materiale sau de calcul evidente. Problema corectării unor astfel de greșeli se soluționează în baza dosarului și/sau a materialelor anexate la cererea de corectare a greşelilor sau a omisiunilor, fără citarea participanților la proces. Instanța care examinează problema corectării poate dispune citarea participanţilor pentru a se pronunța cu privire la temeiurile de corectare. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea corectării greşelilor.

(2^1) În cazul în care cererea privind corectarea greşelilor sau a omisiunilor din hotărîre se depune în cadrul examinării cauzei în instanţa de apel sau de recurs, aceasta se soluţionează de către instanţa respectivă.

(2^2) În cazul în care cererea privind corectarea greşelilor sau a omisiunilor se referă la actele emise de instanţa de apel sau de recurs, aceasta se soluţionează de către instanţa respectivă.

(3) Încheierea prin care instanţa judecătorească se pronunţă asupra cererii se comunică participanților la proces și poate fi atacată cu recurs.

(4) Prevederile prezentului articol sînt aplicabile și pentru corectarea greșelilor sau a omisiunilor din încheierile, deciziile și ordonanțele judecătorești.

28. Completul Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord reține că, prin actul judecătoresc emis de Judecătoria Bălți (sediul Fălești) la 29 septembrie 2025 cu denumirea ”hotărâre”, instanța de insolvabilitate, în conformitate cu art. 5 alin. (5), (8), (9), 8 alin. (1), (2), 63 alin. (1), (4), 115, 116 alin. (1), 217 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, a dispus:

A admite cererile introductive înaintate de creditorii Briceac Eduard, Grosman Marina, Nicolov Serghei, Cataraga Tatiana și Grabazei Veaceslav.

A intenta în privința debitorului S.R.L. ,,NORELIT INVESTGRUP'', IDNO 1005602001285, cu sediul în mun. Bălți, str. Calea Eşilor, 27/e, procedura falimentului.

A revoca planul procedurii de restructurare a debitorului S.R.L. ,,NORELIT INVESTGRUP'', aprobat prin hotărârea judecătorească din 12 iunie 2020.

A desemna în calitate de lichidator al debitorului S.R.L. ,,NORELIT INVESTGRUP'', pe administratorul autorizat Gîrleanu Natalia, deținător al autorizației nr. 41 din 14 ianuarie 2015, cu stabilirea atribuţiilor prevăzute de art. 66 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, inclusiv cu valorificarea şi lichidarea masei debitoare.

A menționa lichidatorului de a notifica dispozitivul prezentei hotărâri debitorului, creditorilor şi membrilor comitetului creditorilor, cu prezentarea instanței de insolvabilitate a dovezii în acest sens.

Hotărârea este definitivă şi executorie, nefiind susceptibilă de atac.

30. Prin încheierea instanței de insolvabilitate din 02 octombrie 2025, s-a dispus:

''Se corectează eroarea materială din actul judecătoresc emis la 29 septembrie 2025.

Pe tot parcursul textului actului judecătoresc din 29 septembrie 2025, cuvântul "hotărâre", la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvântul ,,încheiere", la forma gramaticală corespunzătoare.

Încheierea poate fi contestată cu recurs în Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul Făleşti, în termen de 15 zile de la pronunțare.''

31. Analiza coroborată a prevederilor art. 115 (pct. 22 *supra*) și art. 217 (pct. 26 *supra*) din Legea insolvabilității denotă cert că, atât intentarea procedurii de intrare imediată în faliment (art. 115) cât și intentarea procedurii falimentului ca rezultat al neexecutării planului procedurii de restructurare (art. 217), se decide de instanţa de insolvabilitate prin act judecătoresc denumit încheiere.

32. Actul judecătoresc sub formă de hotărâre se emite doar în cazul în care instanța de insolvabilitate respinge cererile introductive privind intentarea

procedurii de faliment și revocarea planului de restructurare a debitorului (a se vedea art. 217 alin. (6) din Legea insolvabilității).

33. De asemenea din conținutul textual și logico-juridic al normelor prevăzute de articolele 115 și art. 217 din Legea insolvabilității coroborate cu prevederile art. 8 alin. (2) din aceeași Lege, completul de judecată al Curții de Apel Nord reține că, actul de procedură (încheierea) prin care se intentează procedura falimentului nu se supune niciunei căi de atac. Mai mult, susceptibilă de contestare cu apel este doar actul judecătoresc (hotărârea), prin care instanța de insolvabilitate respinge cererile introductive privind intentarea procedurii de faliment și revocarea planului de restructurare a debitorului. În acest sens, norma legală cuprinsă în alin. (6) al art. 217 din Legea insolvabilității prevede expres că: *”(6) Hotărârea instanței de insolvabilitate cu privire la respingerea unei noi cereri introductive poate fi atacată cu apel de către creditori.*”

34. La caz, completul Colegiului civil relevă că instanța de insolvabilitate a Judecătoriei Bălți (sediul Fălești), admițând cererile introductive înaintate de creditorii Briceac Eduard, Grosman Marina, Nicolov Serghei, Cataraga Tatiana și Grabazei Veaceslav și dispunând intentarea în privința debitorului S.R.L. „NORELIT INVESTGRUP”, IDNO 1005602001285, procedura falimentului, cu revocarea planul procedurii de restructurare a debitorului, în temeiul art. 115 coroborat cu art. 217 din Legea insolvabilității, a indicat greșit denumirea actului judecătoresc din 29 septembrie 2025 ca ”hotărâre”, pe când corect urma fi denumită ”încheiere”.

35. Astfel, instanța de insolvabilitate a admis o greșeală materială evidentă la emiterea acestui act judecătoresc. Respectiv, prin încheierea din 02 octombrie 2025 instanța de insolvabilitate, în conformitate cu prevederile art. 249 Cod de procedură civilă a corectat această eroare materială evidentă, dispunând: *”Se corectează eroarea materială din actul judecătoresc emis la 29 septembrie 2025. Pe tot parcursul textului actului judecătoresc din 29 septembrie 2025, cuvântul "hotărâre", la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvântul „încheiere", la forma gramaticală corespunzătoare.”* Or, potrivit art. 249 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, instanța este în drept, inclusiv din oficiu, să corecteze ”*orice alte*

erori materiale” din actul judecătoresc de dispoziție, nefiind în drept să-l anuleze sau să-l modifice.

36. În cazul de față, instanța de insolvabilitate prin încheierea din 02 octombrie 2025 nu a anulat și nici nu a modificat actul judecătoresc de dispoziție din 29 septembrie 2025. Astfel, instanța de insolvabilitate nu a intervenit sub nicio formă în fondul acestui act judecătoresc, or, motivarea soluției și dispozitivul au rămas intacte (aceleași).

37. În lumina circumstanțelor descrise *supra*, completul de judecată al Curții de Apel Nord apreciază critic și respinge ca neîntemeiate toate alegațiile recurenților cu referire la faptul cum că încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 02 octombrie 2025 este una arbitrară și emisă de instanța de insolvabilitate cu scopul de a priva recurenții de dreptul de a contesta cu apel actul judecătoresc ”Hotărârea” din 29 septembrie 2025, prin care s-a dispus intentarea procedurii falimentului, cu revocarea planul procedurii de restructurare a debitorului S.R.L. „NORELIT INVESTGRUP”.

38. În acest context, completul de judecată al Curții de Apel Nord reiterează că, potrivit normelor legale speciale prevăzute în art. 115 și art. 217 din Legea insolvabilității coroborate cu prevederile art. 8 alin. (2) din aceeași Lege, actul judecătoresc de dispoziție prin care instanța de insolvabilitate intentează procedura falimentului cu revocarea planului de restructurare, indiferent de faptul dacă este denumită ”Hotărâre” sau ”Încheiere”, în genere nu este susceptibil de a fi atacat nici cu apel și nici cu recurs. Or, potrivit art. 217 alin. (6) din Legea insolvabilității, susceptibil de contestare cu apel este doar actul judecătoresc prin care instanța de insolvabilitate respinge cererile introductive privind intentarea procedurii de faliment cu revocarea planului de restructurare a debitorului, act judecătoresc care se emite sub formă de hotărâre.

39. Prin urmare, faptul că prin încheierea din 02 octombrie 2025 instanța de insolvabilitate a dispus corectarea erorii materiale evidente în actul judecătoresc de dispoziție emis pe 29 septembrie 2025, prin substituirea în textul acesteia cuvântului *"hotărâre"* cu cuvântul *„încheiere",* nu a afectat în niciun fel drepturile

și interesele legitime ale recurenților, întrucât respectivul act judecătoresc indiferent de denumirea acestuia nu este susceptibil căilor de atac.

40. În plus, completul de judecată al Curții de Apel Nord ține să evidențieze și faptul că, în partea finală a dispozitivului actului judecătoresc emis pe 29 septembrie 2025 instanța de insolvabilitate a indicat expres că acesta este definitiv și nu se supune niciunei căi de atac.

41. Totodată, completul judiciar menționează că, potrivit doctrinei și practicii judiciare, dacă instanță a dat o denumire greșită/eronată actului de dispoziție pronunțat, cum ar fi în cazul în speță, l-a denumit ”Hotărâre”, pe când corect este ”Încheiere” (sau invers), acest fapt constituie o eroare procedurală, care nu afectează automat legalitatea și temeinicia acestui act, atât timp cât conținutul său este clar și nu este afectat fondul actului respectiv. În atare situație, instanța de judecată, la cererea persoanei interesate sau din oficiu, poate corecta eroare materială menționată printr-o încheiere emisă în ordinea prevăzută de art. 249 Cod de procedură civilă, ceea ce a și făcut instanța de insolvabilitate în prezenta cauză, prin încheierea din 02 octombrie 2025.

42. Așadar, în concluzie, completul de judecată al Curții de Apel Nord conchide că, încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 02 octombrie 2025 este legală și întemeiată. Corespunzător, completul de judecată reține că că denumirea actul judiciar de dispoziție emis de instanța de insolvabilitate a Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) la data de 29 septembrie 2025, privind intentarea procedurii falimentului, cu revocarea planul procedurii de restructurare a debitorului S.R.L. „NORELIT INVESTGRUP” este Încheiere, care nu este susceptibilă de atac cu recurs, potrivit legii.

43. Pe cale de consecință, completul de judecată al Curții de Apel Nord apreciază ca fiind recursuri împotriva încheierii din 29 septembrie 2025 ”cererile de apel” formulate la 02 și 05 octombrie 2025 de creditorii Danciuc Ghenadie și Qutami Tatiana împotriva ”hotărârii” Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 29 septembrie 2025. Or, instanțele judecătorești ierarhic superioare (de apel și de recurs) nu se ghidează după denumirea dată de participanții la proces cererii prin

care se contestă actul judecătoresc de dispoziție emis de instanța ierarhic inferioară.

44. Respectiv, dat fiind faptul că, potrivit legii, încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 29 septembrie 2025 (menționată *supra*), nu este susceptibilă de contestare separat cu recurs, Curtea de Apel Nord va dispune restituirea recursurilor denumite ”cereri de apel” formulate de creditorii Danciuc Ghenadie și Qutami Tatiana, în temeiul art. 426/1 alin. (1), lit. e) Cod de procedură civilă, care prevede că, *instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă încheierea nu poate fi atacată cu recurs, potrivit legii.*

45. La data de 08 mai 2026 recurentul Danciuc Ghenadie a înaintat în Curtea de Apel Nord o cerere de suspendare a executării ”Hotărârii” Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 29 septembrie 2025, în temeiul art. 8 alin. (3), lit. a), b) din Legea insolvabilității, invocând faptul că lichidatorul debitorului S.R.L. „NORELIT INVESTGRUP” fără a aștepta soluționarea prezentei cauze de către instanța de apel a purces la valorificarea masei debitoare, în acest sens fiind publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova din 08 mai 2026 o notificare privind inițierea procedurii de valorificare a masei debitoare.

46. Luând în considerare soluția care va fi adoptată prin prezenta decizie, decade necesitatea de a soluționa cererea de suspendare a executării Încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 29 septembrie 2025, formulată de recurentul Danciuc Ghenadie.

47. În final, Completul de judecată al Curții de Apel Nord, ține să menționeze că la adoptarea deciziei s-a pronunțatat doar asupra aspectelor decisive pentru soluționarea prezentei cauze (pct. 28-44 *supra*), ceea ce este conform cu jurisprudenţa constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (CtEDO) cu referire la respectarea cerinței, prevăzute de art. 6 § 1 CEDO, că hotărârile judecătoreşti trebuie motivate, astfel încât să indice de o manieră suficientă **motivele decisive** pe care se fondează (a se vedea cauza García Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, § 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, § 84).

48. În temeiul celor expuse, în conformitate cu art. 426, art. 426/1 alin. (1), lit. e), art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

D E C I D E :

Respinge recursurile declarate de Danciuc Ghenadie și de Qutami Tatiana declarate împotriva încheierii Judecătoriei Bălţi (sediul Făleşti) din 02 octombrie 2025, prin care s-a corectat eroarea din actul judecătoresc – ”Hotărârea” din 29 septembrie 2025, emisă în cadrul examinării cererilor introductive ale creditorilor Briceac Eduard, Grosman Marina, Nicolov Serghei, Cataraga Tatiana și Grabazei Veaceslav privind intentarea procedurii de faliment și revocarea planului de restructurare, în privinţa debitorului „NORELIT INVESTGRUP” S.R.L., în cadrul cauzei de insolvabilitate la cererea introductivă a S.R.L. ”VIS CONSTRUCT GRUP”, în proces de lichidare, privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de debitorul S.R.L. „NORELIT INVESTGRUP” S.R.L., menținând încheierea sus-indicată.

Restituie recursurile denumite ”cereri de apel” declarate de creditorii Danciuc Ghenadie și Qutami Tatiana împotriva încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 29 septembrie 2025, privind intentarea procedurii falimentului, cu revocarea planul procedurii de restructurare a debitorului S.R.L. „NORELIT INVESTGRUP”, emisă în cadrul examinării cererilor introductive ale creditorilor Briceac Eduard, Grosman Marina, Nicolov Serghei, Cataraga Tatiana și Grabazei Veaceslav privind intentarea procedurii de faliment și revocarea planului de restructurare, în privinţa debitorului „NORELIT INVESTGRUP” S.R.L., în cadrul cauzei de insolvabilitate la cererea introductivă a S.R.L. ”VIS CONSTRUCT GRUP”, în proces de lichidare, privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de debitorul S.R.L. „NORELIT INVESTGRUP” S.R.L.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac, fiind irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

judecător Radu Holban

Judecători Svetlana Ghercavii

Mariana Sajin